

До 130-річчя Григорія Базими

Другого грудня 2018 року у Сумській міській бібліотеці імені Т. Г. Шевченка відбулася зустріч авторів книг: Петра НЕСТЕРЕНКА – «Не заросте травою пам'ять» і Миколи РЕМНЬОВА – «Таврований». Зустріч з читачами була присвячена 130-річчю з дня народження Григорія Яковича Базими. Вона пройшла у відвертій, невимушеній обстановці. Перед присутніми виступили автори П. А. Нестеренко і М. О. Ремньов.

Своїми враженнями поділились упорядник книги про С. А. Ковпака «Партизани – наша слава, наша гордість...» О. І. Гончаров, полковник у відставці, голова комітету ветеранів праці, дітей війни Сумської області І. М. Коровай, член літературно-мистецького клубу «Грань» О. М. Лагутін.

Автор роману «Таврований» Микола Ремньов розповідає про начальника партизанського штабу.

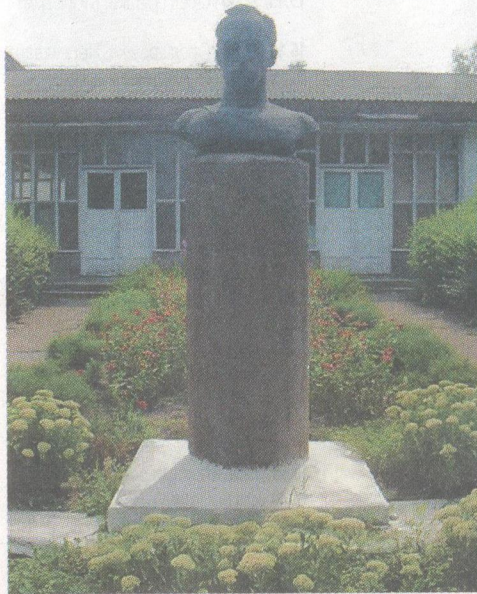
Григорій Якович Базима народився 1 грудня 1880 року в селі Дич Буринського району в селянській родині. Після закінчення церковно-приходської, потім

вільського військового училища отримав звання прапорщика, пізніше став командиром взводу 5-го запасного Сибірського полку Червоної Армії, був працівником штабу 72-ї бригади. Після демобілізації в 1921 році повернувся до викладацької роботи. У 1933 році став директором Путивльської школи №3, зараз – №2.

Коли почалася Друга світова війна і гітлерівці окупували Путивльський район,

Дяківської вчительської школи, Курського реального училища працював викладачем в Путивльському і Глухівському районах. У 1914 році – солдат-гренадер царської армії. Після закінчення у 1917 році Віль-

пішов у партизани. Був начальником штабу Путивльського партизанського загону,

а потім – Сумського з'єднання партизанських загонів.

Під час виходу з Карпат був тяжко поранений. У 1943 році вибув із з'єднання. У 1944 році працював завідувачем відділу пропаганди і агітації, потім секретарем, другим секретарем Путивльського райкому партії. У 1948 році пішов на пенсію.

Нагороджений орденами Леніна, Червоного Прапора (двома), Богдана Хмельницького 2 ступеня, «Знак Пошани», багатьма медалями.

Всього себе віддавав військово-патріотичній роботі, створенню музейного комплексу в Спадщанському лісі, надавав допомогу своїм колишнім побратимам по зброї, написав книгу «Слідами великого рейду».

Помер 5 червня 1970 року.

Така коротенька біографія вчителя і військового, людини, яка все життя сіяла добре, вічне, а коли треба було, зі зброєю в руках пішла захищати свою батьківщину.

Микола РЕМНЬОВ,
автор роману «Таврований»,
член Всеукраїнської творчої спілки
«Конгрес літераторів України»